

Forslag
til
**Lov om ændring af lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af
forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen) ^{1) 2)}**
(Implementering af direktiv om skattetvistbilægelsesmekanismer i Den Europæiske Union)

§ 1

I lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), jf. lovbekendtgørelse nr. 111 af 21. februar 2006, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

”Lov om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union”.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

”1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), som ændret ved konvention af 21. december 1995 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved protokol af 25. maj 1999 om ændring af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved konvention af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltræden af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen). EF-voldgiftskonventionen er ændret ved konvention af 21. december 1995 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved protokol af 25. maj 1999 om ændring af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved konvention af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltræden af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved Rådets afgørelse af 23. juni 2008 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud.

2) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilægelsesmekanismer i Den Europæiske Union, EU-tidende 2017, nr. L 265, side 1.

foretagenders overskud, ved Rådets afgørelse af 23. juni 2008 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og bestemmelser, der gennemfører Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union, EU-tidende 2017, nr. L 265, side 1.”

3. Før § 1 indsættes:

*”EF-voldgiftskonventionen
(ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med
regulering af forbundne foretagenders overskud)”*

4. § 1, stk. 1, affattes således:

”Konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, som ændret senest ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, gælder her i landet.”

5. § 1, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

6. Efter § 1 indsættes:

*”Voldgiftsdirektivet
(direktiv om skattetvistbilæggelsesmekanismer)*

§ 2. Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union gælder her i landet.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelsen af direktivet.

Straffebestemmelser

§ 3. For uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt en berørt skatteyder og dennes repræsentant finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Sagerne er undergivet offentlig påtale.”

§ 2

Loven træder i kraft den 30. juni 2019 og har virkning for klager, der indgives fra og med den 1. juli 2019 om tvistsspørgsmål vedrørende indkomst eller kapital i et indkomstår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Rådet vedtog 10. oktober 2017 et direktiv om mekanismer til bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning i EU. Direktivet indebærer, at sager, hvor landenes skattemyndigheder ikke kan enes om beskatningen, hvilket resulterer i dobbeltbeskatning, vil kunne afgøres ved voldgift, hvor sagen vil skulle behandles af et såkaldt rådgivende udvalg bestående af uafhængige personer efter nærmere regler i direktivet. Sådan behandling er allerede mulig efter EU-voldgiftskonventionen, for så vidt angår dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne selskabers overskud (transfer pricing-korrektioner), men direktivet udvider området for brug af voldgift til også at omfatte andre tvister vedrørende fortolkning og anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster, og processerne effektiviseres.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslagets formål er at gennemføre Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union. Direktivets formål er at forbedre de eksisterende mekanismer for bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning i EU og skabe et mere favorabelt skattemiljø for især erhvervslivet, som mindsker efterlevelsesefterskud og de administrative byrder samt sikrer retssikkerheden på skatteområdet.

Der er allerede etableret mekanismer til bilæggelse af tvister ved gensidig aftaleprocedure i bl.a. dobbeltbeskatningsoverenskomster og i EU-voldgiftskonventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud. De eksisterende mekanismer fungerer i mange tilfælde godt, men der er brug for forbedring særligt med hensyn til at udvide anvendelsesområdet og dermed sikre skatteyderne bedre adgang til bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning i EU. Med direktivet sker der en udvidelse af voldgiftsprocedurerne, som sikrer mere effektive, hurtige og transparente processer for afklaring af tvister om dobbeltbeskatning. Direktivet indeholder samtidig processuelle garantier svarende til garantierne ved de danske domstole, at medlemmerne af det rådgivende udvalg er uafhængige, og at afgørelserne offentliggøres, hvilket fra dansk side har været vigtig at fastholde.

Direktivet bygger på eksisterende lovgivningsmæssige bestemmelser i EU-voldgiftskonventionen, men har til formål at udvide anvendelsesområdet og forbedre de eksisterende procedurer og mekanismer uden at erstatte dem.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gennemførelse af Rådets Direktiv om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som gennemfører Rådets direktiv (EU) 2017/1852 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union. Direktivet bygger på eksisterende lovgivningsmæssige bestemmelser i EU-voldgiftskonventionen, men har til formål at udvide anvendelsesområdet og forbedre de eksisterende procedurer og mekanismer uden at erstatte dem.

EU-voldgiftskonventionen er gennemført i dansk ret i lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud. Idet de lovgivningsmæssige rammer og procedurer for direktivet om skattetvistbilæggelsesmekanismer og EU-voldgiftskonventionen er sammenfaldende, foreslås det, at gennemføre direktivet ved ændring af lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud.

2.1.1. Rådets Direktiv om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union

Direktivet finder anvendelse på alle skattesubjekter, som skal svare skat af indkomst og kapital, der er dækket af bilaterale aftaler og EU-voldgiftskonventionen.

Efter direktivet skal medlemsstaterne indføre klageregler i forbindelse med dobbeltbeskatning, hvor to eller flere EU-lande er involveret, regler for løsning af tvister om dobbeltbeskatning mellem medlemsstaternes skattemyndigheder ved gensidig aftale og regler om løsning (gennem voldgift) af tvister mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder (skattemyndigheder), som medlemsstaterne ikke kan løse indbyrdes.

Direktivet opstiller et system, som består af tre faser: 1) indbringelse af klagen, 2) gensidig aftaleprocedure og 3) tvistbilæggelse gennem voldgift.

Første fase: Indbringelse af klagen

En *skatteyder* kan *klage*, hvis vedkommende mener, at en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller en konvention, som er omfattet af direktivet, er fortolket eller anvendt forkert i relation til vedkommende. Klagen kan indgives til skattemyndighederne i hver af de berørte medlemsstater med en anmodning om løsning heraf. På hvilket sprog klagen indgives, fastsættes af Skatteforvaltningen. Dette skal ske inden for en frist på 3 år, efter at skatteyderen modtager den første meddelelse om det forhold, der giver anledning til tvisten om fortolkning eller anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten eller konventionen. Retten til at klage gælder både for personer og selskaber.

En klage kan f.eks. gå ud på, at samme indkomst – i strid med en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to medlemsstater eller EU-voldgiftskonventionen – er beskattet i to lande (dobbeltbeskatning), eller f.eks. at der er opkrævet en kildeskat med en højere sats end tilladt efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to medlemsstater.

Den meddelelse, hvorfra fristen beregnes, kan f.eks. være en agterskrivelse. Dvs. en meddelelse fra skattemyndighederne til en skatteyder om, at myndigheden vil forhøje skatteansættelsen og hvor skatteyderen får mulighed for at komme med indsigelser imod dette. Klagen kan indsendes til skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor klageren er hjemmehørende. Fysiske personer samt mindre virksomheder, som ikke indgår i en større koncern (defineret ud fra EU's regnskabsdirektiv 2013/34/EU), kan alene sende klagen til skattemyndighederne i den medlemsstat hvor de er hjemmehørende, men er klageren en del af en stor koncern, skal klagen indgives samtidigt til alle de berørte medlemsstaters skattemyndigheder.

Ifølge direktivet skal klagen indeholde en række oplysninger til identificering af klageren, beskrivelse af sagen, henvisning til relevante regler og relevante dokumenter til belysning af sagen.

De berørte skattemyndigheder har herefter en frist på tre måneder til at anmode om yderligere oplysninger, og skattemyndighederne skal inden for seks måneder fra modtagelsen af klagen eller modtagelsen af eventuelle supplerende oplysninger, som skattemyndigheden har anmodet om, tage stilling til, om klagen kan accepteres, så den kan tages under behandling.

En skattemyndighed kan beslutte at løse tvistspørgsmålet ensidigt uden at inddrage de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, hvorefter procedurerne i henhold til direktivet bringes til ophør. Yderligere kan skatteyderen trække klagen tilbage, ved at klageren giver skriftlig meddelelse herom til skattemyndighederne i de berørte medlemsstater, hvorefter procedurerne i henhold til direktivet tilsvarende bringes til ophør.

Direktivet indeholder bestemmelser for, under hvilke omstændigheder en skattemyndighed kan afvise klagen. Afvisning af klagen kan ske, 1) hvis klagen ikke opfylder kravene i direktivet til indholdet af klager, 2) hvis skattemyndigheden vurderer, at der ikke har fundet nogen dobbeltbeskatning sted, eller 3) hvis klagen er indgivet for sent (overskridelsen af fristen på 3 år). Et afslag skal indeholde en overordnet begrundelse for afslaget.

Hvis en skattemyndighed i en berørt medlemsstat ikke har truffet afgørelse om, hvorvidt klagen skal accepteres eller afvises inden for 6-månedersfristen, så anses klagen for accepteret af den pågældende skattemyndighed.

Hvis to eller flere skattemyndigheder i de berørte medlemsstater er uenige i vurderingen af klagen, skal sagen løses ved voldgift, jf. fase 3 nedenfor (situation "a" eller "b").

Hvis sagen afvises af alle de involverede medlemsstaters skattemyndigheder, vil skatteyderen fortsat kunne vælge at gå til nationale instanser og derigennem kunne appellere de enkelte skattemyndigheders afslag i overensstemmelse med nationale regler, dvs. f.eks. til nationale domstole. Hvis skatteyderen udøver denne ret til at påklage afgørelsen, og afvisningen omstødes i mindst ét af de berørte lande, men ikke alle, kan der ikke fremsættes en anmodning om voldgift efter procedurerne i direktivet, hvis i) afgørelsen stadig er under påklage i henhold til klageproceduren i de berørte medlemsstater, ii) afgørelsen stadig kan påklages yderligere i henhold til klageproceduren i de berørte medlemsstater eller iii) en afgørelse om afvisning er blevet stadfæstet ved klageproceduren under i), og det ikke er muligt at fravige afgørelsen fra den relevante domstol eller andre judicielle myndigheder i nogen af de berørte medlemsstater.

Anden fase: Gensidig aftaleprocedure

Accepterer de berørte skattemyndigheder, at klagen tages under behandling, skal de sammen inden for to år forsøge at nå til enighed om fjernelse af dobbeltbeskatningen gennem en *gensidig aftaleprocedure*, hvor de involverede skattemyndigheder ved forhandling forsøger at opnå enighed om løsning af tvisten. De to år regnes fra det tidspunkt, hvor den sidste af de involverede skattemyndigheder har meddelt skatteyderen, at de accepterer at tage klagen op til behandling. Fristen på to år kan forlænges ved enighed herom mellem de berørte skattemyndigheder og skatteyderen med op til et år.

Opnås der enighed mellem skattemyndighederne om en aftale, skal skattemyndighederne sende aftalen til skatteyderen som en afgørelse, der er bindende for skattemyndighederne. Skatteyderen kan acceptere afgørelsen, hvorefter aftalen kun kan håndhæves af skatteyderen, forudsat at vedkommende frasiger sig retten til få sagen prøvet yderligere gennem nationale retsmidler (f.eks. nationale domstole), eller skatteyderen kan vælge at gå til nationale instanser og derigennem appellere sagen i overensstemmelse med nationale regler, dvs. f.eks. til nationale domstole.

Tredje fase: tvistbilæggelse gennem voldgift

I følgende tilfælde vil sagen kunne afgøres ved voldgift:

- a) Hvis én eller flere, men ikke alle, af de berørte skattemyndigheder afviser klagen.
- b) Hvis de berørte medlemsstaters skattemyndigheder har accepteret klagen, men ikke har kunnet opnå enighed under den gensidige aftaleprocedure inden for fristen herfor.

Skatteyderen kan fremsætte en anmodning om voldgift i situation a, forudsat at anmodningen indeholder en erklæring om, at afvisningen ikke kan påklages, ikke er under påklage, eller at skatteyderen formelt har givet afkald på sin ret til at påklage afgørelsen i henhold til gældende nationale bestemmelser.

Afviser én af de berørte skattemyndigheder klagen (*situation a* ovenfor), skal et rådgivende udvalg nedsættes efter anmodning fra skatteyderen. Skatteyderen har en frist på 50 dage efter modtagelse af afvisningen til at anmode om voldgift. Det rådgivende udvalg skal nedsættes inden 120 dage efter anmodningen. Det rådgivende udvalg skal træffe afgørelse inden for seks måneder efter nedsættelsen af udvalget, om hvorvidt klagen skal afvises eller accepteres. Denne afgørelse meddeles skattemyndighederne inden for 30 dage efter, at afgørelsen er truffet. Accepterer det rådgivende udvalg klagen, begynder den gensidige aftaleprocedure, *jf. fase 2 ovenfor*, på anmodning fra én af de berørte medlemsstaters skattemyndigheder.

Afviser det rådgivende udvalg klagen, vil den være at betragte som afvist, men skatteyderen vil kunne vælge at bringe sagen for nationale instanser efter nationale regler, f.eks. nationale domstole.

Opnår de berørte medlemsstaters skattemyndigheder ikke en aftale om fjernelse af dobbeltbeskatningen efter den gensidige aftaleprocedure inden for fristen (*situation b* ovenfor), skal et rådgivende udvalg nedsættes efter anmodning fra skatteyderen.

Skatteyderen har en frist på 50 dage efter modtagelse af notifikation om, at der ikke har kunnet opnås en aftale, til at anmode om voldgift. Det rådgivende udvalg skal nedsættes inden 120 dage efter anmodningen. Udvalgets opgave er at afgive en udtalelse om løsning af tvisten. Det rådgivende udvalg har seks måneder til at afgive en udtalelse i sagen.

I begge situationer (a og b) gælder, at hvis et rådgivende udvalg ikke udpeges inden for fristen på 120 dage, kan skatteyderen gå til de nationale domstole for at få et rådgivende udvalg udpeget.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 763 af 27. november 1991, som implementerer EF-voldgiftskonventionen, at hvis en stats interne lovgivning ikke tillader den kompetente myndighed

at fravige afgørelser, der er truffet af en retsinstans, så vil det rådgivende udvalg ikke kunne nedsættes, medmindre foretagendet (virksomheden) har ladet fristen for søgsmål udløbe eller har givet afkald på dette søgsmål.

De kompetente skattemyndigheder i Danmark foreslås fortsat at være afskåret fra at fravige afgørelser, der er truffet af retsinstanser. Efter direktivet vil virkningen af en dom være, at de kompetente myndigheder, der er afskåret fra at fravige dommen, kan foranledige en gensidig aftaleprocedure afbrudt, afskæring af berørte personers adgang til at anmode om voldgift, hvis fristen for den gensidige aftaleprocedure er udløbet, og afbrydelse af en igangværende voldgift. I modsætning til reglerne i EF-voldgiftskonventionen vil selve sagsanlægget imidlertid ikke hindre voldgift efter reglerne i direktivet. Hvis der efter sagsanlægget indledes en gensidig aftaleprocedure eller en voldgiftsprocedure efter anmodning fra skatteyderen, vil der fx være mulighed for at sætte retssagen i bero, mens disse procedurer er i gang, og dermed hindre, at en dom i sagen vil begrænse de mulige udfald af den gensidige aftaleprocedure eller hindre voldgiften. Formålet med reglen om, at procedurerne efter direktivet kan afbrydes, hvis der falder en dom i et af de berørte lande, og de kompetente myndigheder i det pågældende land ikke kan fravige dommen, er at undgå den situation, at det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse kommer til et andet resultat end det, som er fastsat ved domstolen, da dette resultat alene ville kunne gennemføres i det andet berørte land eller de andre berørte lande.

Bestemmelser om det rådgivende udvalg

Forslaget indebærer, at et rådgivende udvalg i begge tilfælde (a og b) vil bestå af

- en uafhængig formand,
- én eller to repræsentanter for hver af de berørte skattemyndigheder
- en eller to uafhængige personer udpeget af de berørte medlemsstaters skattemyndigheder.

De uafhængige personer udpeges fra en liste, som Kommissionen fører, og som hver medlemsstat nominerer mindst tre personer til. Personerne skal være uafhængige af de berørte skattemyndigheder såvel som af skatteyderen og skal i øvrigt give anledning til tilstrækkelig sikkerhed for objektivitet i forhold til bilæggelse af den konkrete tvist.

De udpegede repræsentanter for de berørte skattemyndigheder og de udpegede uafhængige personer udpeger formanden fra den samme liste.

De berørte skattemyndigheder kan aftale, at der nedsættes et udvalg til alternativ tvistbilæggelse, der kan afvige fra et rådgivende udvalg med hensyn til sammensætning og form og kan benytte sig af andre procedurer eller metoder til bilæggelse af tvisten, så længe det fører til afgivelsen af en bindende udtalelse om løsningen af tvisten inden for fristen (de 6 måneder + evt. 3 måneder). Det er de berørte skattemyndigheder, der fastsætter reglerne for udvalg til alternativ tvistbilæggelse.

De berørte medlemsstaters skattemyndigheder har seks måneder efter, at det rådgivende udvalg eller udvalget til alternativ tvistbilæggelse har afgivet sin udtalelse, til at opnå enighed om en afgørelse. Skattemyndighederne kan i denne forbindelse godt nå til et resultat, som afviger fra tilkendegivelsen fra det rådgivende udvalg eller udvalget til alternativ tvistbilæggelse, men hvis de ikke når til enighed inden for de seks måneder, vil de være bundet af udtalelsen fra det rådgivende

udvalg eller udvalget til alternativ tvistbilæggelse.

Hver medlemsstats skattemyndighed skal inden for en frist på 30 dage meddele skatteyderen den endelige afgørelse om tvistspørgsmålets løsning. Meddeles den endelige afgørelse ikke inden for 30 dage efter, at afgørelsen er truffet, kan den berørte skatteyder indgive en klage i den medlemsstat, hvor vedkommende er hjemmehørende i overensstemmelse med de gældende nationale regler med henblik på at opnå den endelige afgørelse. Ifølge Skatteforvaltningens særlige klageregler samt retningslinjer, vil en sådan indsigelse over f.eks. klagebehandlingstiden i Skatteforvaltningen kunne behandles af Skatteforvaltningen, da en sådan indsigelse ikke er en klage over selve afgørelsen og ikke har betydning for afgørelsens gyldighed. Er skatteyderen utilfreds med resultatet heraf kan en sådan indsigelse efter anmodning fra skatteyderen behandles af Skatteforvaltningens Borger- og Retssikkerhedschef.

Afgørelser er bindende for skattemyndighederne og kan håndhæves af skatteyderen, forudsat at vedkommende frasiger sig retten til få sagen prøvet yderligere gennem nationale retsmidler (f.eks. nationale domstole). Skatteyderen vil kunne vælge at gå til nationale instanser og derigennem kunne appellere sagen i overensstemmelse med nationale regler, dvs. f.eks. til nationale domstole. Afgørelsen fra det rådgivende udvalg eller udvalget til alternativ tvistbilæggelse vil dog herved miste sin bindende virkning i forhold til skattemyndighederne.

De afgørelser, som de berørte skattemyndigheder træffer, skal offentliggøres, hvis hver af de berørte skatteydere giver samtykke til det. Giver et samtykke ikke, offentliggør skattemyndighederne et kort sammendrag af afgørelsen. Sammendraget sendes forud for offentliggørelsen til skatteyderen, og hvis skatteyderen i denne forbindelse anmoder om det, vil skattemyndighederne være afskåret fra at offentliggøre oplysninger, der vedrører handels-, forretnings-, industri- eller erhvervshemmeligheder, eller handelsprocedurer, som strider mod almindelige retsprincipper.

2.1.2. Gældende ret

EU-voldgiftskonventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 763 af 27. november 1991 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen).

EU-voldgiftskonventionen har til formål at ophæve dobbeltbeskatning i transfer pricing-sager. Rådets direktivet om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union bygger på den eksisterende EU-voldgiftskonvention, der allerede indeholder en obligatorisk bindende voldgiftsmekanisme, men udvider anvendelsesområdet, jf. ovenfor, og tilføjer målrettede håndhævelsesmidler for at imødegå de vigtigste identificerede mangler, for så vidt angår håndhævelsen og effektiviteten af voldgiftsmekanismen.

Ingen af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Danmark har indgået med andre EU-lande, indeholder bestemmelser om voldgift. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne vil ikke skulle ændres, men direktivets regler vil gælde ved siden af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

2.1.3. Lovforslaget

Forslaget gennemfører Rådets direktiv om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske

Union, hvorigennem der skabes en mere ensartet behandling af tvister om dobbeltbeskatning i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner på EU-plan og samtidig gøre bilæggelsen af disse tvister mere gennemsigtig.

Lovforslaget fastsætter, at direktivet om skattetvistsbilæggelsesmekanismer gælder her i landet. Ved at lade direktivet gælde her i landet indføres der klageregler i forbindelse med dobbeltbeskatning og et system til løsning af tvister herom. Direktivet foreslås gennemført i dansk ret, så klagereglerne følger direktivet direkte. Der henvises til afsnit 2.1 ovenfor. I hovedtræk går klagereglerne ud på følgende:

En skatteyder, som mener at være udsat for dobbeltbeskatning, kan klage herover inden for en frist på tre år fra den første meddelelse om det forhold, der giver anledning til tvisten.

Skattemyndighederne har herefter en frist på to måneder til at anmode om yderligere oplysninger, og skattemyndighederne skal inden for seks måneder tage stilling til, om klagen kan tages under behandling.

Tages klage under behandling, skal skattemyndighederne forsøge at nå til enighed om fjernelse af dobbeltbeskatningen inden for to år. Fristen på to år kan forlænges med op til ét år.

Opnås der enighed mellem skattemyndighederne om en aftale, er denne bindende for skattemyndighederne og kan håndhæves af skatteyderen, forudsat at vedkommende frasiger sig retten til få sagen prøvet yderligere gennem nationale retsmidler.

Hvis alle de berørte skattemyndigheder har afvist klagen, har skatteyderen ret til at påklage afgørelsen i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

I følgende tilfælde skal sagen afgøres ved voldgift, hvis skatteyderen anmoder herom:

- a) Hvis mindst én, men ikke alle, af de berørte skattemyndigheder afviser klagen.
- b) Hvis de berørte EU-landes skattemyndigheder har accepteret klagen, men ikke har kunnet opnå enighed inden for fristen herfor.

Et rådgivende udvalg skal i sådanne tilfælde nedsættes inden for 120 dage efter anmodningen. Sker dette ikke, kan skatteyderen gå til de nationale domstole eller et andet organ, der har fået denne opgave, for at få udpeget et rådgivende udvalg.

Et rådgivende udvalg består af en uafhængig formand, en eller to repræsentanter for hver af de berørte skattemyndigheder og en eller to uafhængige personer udpeget af de berørte medlemsstaters skattemyndigheder.

De berørte medlemsstaters skattemyndigheder kan aftale, at der nedsættes et udvalg til alternativ tvistbilæggelse, der kan afvige fra et rådgivende udvalg.

Det rådgivende udvalg eller udvalget til alternativ tvistbilæggelse har seks måneder til at afgive en udtalelse i sagen. Herefter har de berørte landes skattemyndigheder seks måneder til at opnå enighed om en afgørelse, som godt kan afvige fra udtalelsen, men hvis skattemyndighederne ikke

når til enighed inden for de seks måneder, vil de være bundet af udtalelsen.

Afgørelsen er bindende for skattemyndighederne og kan håndhæves af skatteyderen, forudsat at vedkommende frasiger sig retten til få sagen prøvet yderligere gennem nationale retsmidler.

De afgørelser, som de berørte skattemyndigheder således træffer, skal som udgangspunkt offentliggøres.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet set ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vil medføre begrænsede udgifter til processer i forbindelse med de sager, der fremadrettet afgøres ved voldgift. Forslaget vurderes at medføre administrative udgifter på 0,8 mio. kr. i 2018, 1,5 mio. kr. i 2019, 2,2 mio. kr. i 2020, 4,5 mio. kr. i 2021 og 5,8 mio. kr. i 2022.

Forslaget forventes at medføre en begrænset reduktion af procesudgifter i forbindelse med domstolssager, som følge af, at flere sager i stedet afgøres ved voldgift.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vil styrke borgere og virksomheders muligheder for at klage og få afgjort tvister i forbindelse med dobbeltbeskatning, hvor to eller flere EU-lande er involveret. Forslaget vil derved sikre gode retslige rammevilkår og reducere efterlevelseshylden og retsomkostningerne for selskaber og borgere, der er aktive i EU, for så vidt angår deres grænseoverskridende aktiviteter.

Forslaget vil samtidig mindske både de eksterne og interne administrationsomkostninger, der er knyttet til håndteringen af sådanne tvister.

Forslaget vurderes at ville medføre administrative lempelser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vil styrke borgere og virksomheders muligheder for at klage og få afgjort tvister i forbindelse med dobbeltbeskatning, hvor to eller flere EU-lande er involveret. Forslaget vil derved sikre gode retslige rammevilkår og reducere efterlevelseshylden og retsomkostningerne for selskaber og borgere, der er aktive i EU, for så vidt angår deres grænseoverskridende aktiviteter.

Forslaget vil samtidig mindske både de eksterne og interne administrationsomkostninger, der er knyttet til håndteringen af sådanne tvister.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv (EU) 2017/1852 om skattetvistbilægelsesmekanismer i

Den Europæiske Union.

Direktivet er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113 og 115, hvilket betyder, at direktivet er vedtaget med enstemmighed.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag vil i perioden fra den 29. juni til den 12. august 2018 blive sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Danske Advokater, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen – digitaliseringsklar lovgivning, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, IBIS, Investering Danmark, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Mellemløst Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nordsøfonden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes samlet set ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.	Forslaget skønnes samlet set ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget forventes at medføre en begrænset reduktion af procesudgifter i forbindelse med domstolssager, som følge af, at sagerne i stedet afgøres ved voldgift.	Forslaget vil medføre begrænsede udgifter til processer i forbindelse med de sager, der fremadrettet afgøres ved voldgift.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vil reducere efterlevelseshylden og retsomkostningerne for erhvervslivet.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vurderes at ville medføre administrative lempelser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget vil mindske både de eksterne og interne administrationsomkostninger, der er knyttet til håndteringen	Ingen.

	af sådanne tvister.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv (EU) 2017/1852 om skattetvistbilæggesmekanismer i Den Europæiske Union.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen) gennemfører EU-voldgiftskonventionen i dansk ret, hvilket titlen afspejler.

Det foreslås, at lovens titel ændres, således at det af lovens titel fremgår, at loven omfatter de skattetvistbilæggesmekanismer der er tilgængelig i Den Europæiske Union.

Til nr. 2

Det foreslås, at fodnoten til loven ændres, således at den henviser til både EU-voldgiftskonventionen og til Rådets direktiv 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistsbilæggesmekanismer i Den Europæiske Union.

I fodnoten foreslås det yderligere, at der til EU-voldgiftskonventionen tilføjes to ændringer til konventionen. Det vedrører Rådets afgørelse 2008/492 af 23. juni 2008 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af konventionen og Rådets afgørelse 2014/899 af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990.

Til nr. 3

Lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud indeholder kun regler i henhold til EU-voldgiftskonventionen.

Det foreslås at gennemføre Rådets direktiv 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistsbilæggesmekanismer i Den Europæiske Union. Loven foreslås således opdelt i bestemmelser, der vedrører EU-voldgiftskonventionen, voldgiftsdirektivet (direktiv om skattetvistsbilæggesmekanismer), og straffebestemmelser, som finder anvendelse i henhold til både EU-voldgiftskonventionen og voldgiftsdirektivet.

Til nr. 4

I lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud er EU-voldgiftskonventionen gennemført i dansk ret, således at konventionen gælder her i

landet.

Lovens § 1, stk. 1, foreslås videreført, således at konventionen fortsat gælder her i landet. I lovteksten er den seneste ændring af konventionen føjet.

Til nr. 5

I § 1, stk. 3, i lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud er det fastsat, at for uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Sagerne er undergivet offentlig påtale.

I lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det, at lovens § 1, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes som ny § 3, idet straffebestemmelsen for overtrædelse af tavshedspligten foreslås at gælde i henhold til både konventionen og direktivet. Bestemmelsen fastslår, at uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt en berørt skatteyder og dennes repræsentant er underlagt tavshedspligt.

Yderligere tilføjes, at medlemmer af udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt den berørte skatteyder og i givet fald dennes repræsentant samtidig vil være underlagt straffelovens §§ 152 og 152e.

Idet stk. 3 ophæves bliver stk. 4 herefter stk. 3.

Til nr. 6

Det foreslås efter § 1 at indsætte en ny § 2, hvor Rådets direktiv nr. 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistsbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union gennemføres i dansk ret, således at direktivet gælder her i landet. Der henvises til de almindelige bemærkninger, hvor direktivets indhold uddybes.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktivet.

Bekendtgørelse nr. 260 af 21. marts 2006 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, vil blive ændret i forbindelse med gennemførelsen af direktivet, således at det i bekendtgørelsen fastsættes, hvem der i henhold til direktivet skal fungere som kompetent myndighed.

Skatteforvaltningen vil fungere som kompetent myndighed i henhold til både EU-voldgiftskonventionen og direktiv om skattetvistsbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union.

Det foreslås i lovens § 3 at fastsætte en straffebestemmelse for overtrædelse af tavshedspligten, som foreslås at skulle gælde i henhold til både konventionen og direktivet. Bestemmelsen fastslår, at uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt en berørt skatteyder og dennes repræsentant er underlagt tavshedspligt, og at straffelovens §§ 152 og 152 e ved overtrædelse af denne finder tilsvarende anvendelse.

Til § 2

Lovforslaget er omfattet af regeringens fælles ikrafttrædelsestidspunkter for erhvervsrettet lovgivning. Imidlertid er direktivets frist for implementering den 30. juni 2019. Da direktivet omhandler løsning af konflikter mellem Danmark og en eller flere andre medlemsstater, vil et tidligere ikrafttrædelsestidspunkt i Danmark end i de andre EU-lande være uhensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 30. juni 2019.

Loven vil have virkning for alle klager, der indgives fra den 1. juli 2019 og fremefter, om tvistsspørgsmål vedrørende indkomst eller kapital i et indkomstår, der begynder fra den 1. januar 2018 eller derefter.

Bilag 1**RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/1852**

af 10. oktober 2017

om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
efter en særlig lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Situationer, hvor forskellige medlemsstater fortolker eller anvender bestemmelserne i bilaterale skatteaftaler og -konventioner eller konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (90/436/EØF) («EU-voldgiftskonventionen») forskelligt, kan skabe alvorlige skattemæssige hindringer for virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter. De skaber en urimelig skattebyrde for virksomhederne og vil sandsynligvis medføre økonomisk forvridning og ineffektivitet og have negativ virkning på investeringer og vækst på tværs af grænserne.
- (2) Det er derfor nødvendigt, at mekanismerne i Unionen sikrer en effektiv bilæggelse af tvister om fortolkningen og anvendelsen af sådanne bilaterale skatteaftaler og EU-voldgiftskonventionen, navnlig tvister, der fører til dobbeltbeskatning.
- (3) De nuværende mekanismer, som er fastsat i bilaterale skatteaftaler og EU-voldgiftskonventionen, sikrer muligvis ikke en rettidig effektiv bilæggelse af sådanne tvister i alle tilfælde. Den overvågning, der blev foretaget som led i gennemførelsen af EU-voldgiftskonventionen, har afsløret nogle vigtige mangler, navnlig med hensyn til adgang til proceduren og med hensyn til procedurens varighed og effektive afslutning.
- (4) For at skabe et mere fair skattemiljø skal reglerne om gennemsigtighed forbedres og foranstaltningerne mod skatteundgåelse skærpes. Samtidig er det i et fair skattesystems ånd nødvendigt at sikre, at mekanismerne til tvistbilæggelse er omfattende, effektive og bæredygtige. Det er også nødvendigt at forbedre tvistbilæggelsesmekanismerne for at imødegå risikoen for et øget antal tvister om dobbelt- eller flerdobbelbeskatning, hvor der kan være tale om store beløb, fordi skattemyndighederne har indført mere regelmæssige og fokuserede revisionspraksisser.
- (5) For at opnå fair og effektive skattesystemer i Unionen er det afgørende, at der indføres en effektiv og virkningsfuld ramme for bilæggelse af skattetvister, som sikrer retssikkerhed og et erhvervsvenligt investeringsklima. Mekanismerne til tvistbilæggelse bør også skabe en harmoniseret og gennemsigtig ramme til at løse tvister og derfor frembyde fordele for alle skattesubjekter.
- (6) Tvistbilæggelse bør anvendes ved forskelle i fortolkningen og anvendelsen af bilaterale skatteaftaler og EU-voldgiftskonventionen — navnlig forskelle i fortolkningen og anvendelsen, der fører til dobbeltbeskatning. Dette bør opnås gennem en procedure, hvor sagen i første omgang

indbringes for skattemyndighederne i de berørte medlemsstater med henblik på at bilægge tvisten gennem en gensidig aftaleprocedure. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at bruge ikkebindende alternative former for tvistbilæggelse, såsom mægling eller forlig, i de afsluttende faser af den gensidige aftaleprocedure. Hvis der ikke er opnået enighed inden for en vis frist, bør sagen underkastes en tvistbilæggelsesprocedure. Der bør være fleksibilitet i valget af tvistbilæggelsesmetode, der kan være enten via ad hoc-strukturer eller via mere permanente strukturer. Tvistbilæggelsesprocedurer kan have form af et rådgivende udvalg bestående af både repræsentanter for de berørte skattemyndigheder og uafhængige, højt estimerede personer eller kan tage form af et udvalg for alternativ tvistbilæggelse (sidstnævnte kunne sikre fleksibilitet i valget af tvistbilæggelsesmetode). I givet fald kunne medlemsstaterne gennem bilateral aftale vælge at anvende enhver anden tvistbilæggelsesprocedure, som f.eks. en voldgiftsprocedure med »endeligt tilbud« (»final offer«) (også kendt som voldgift med »sidste, bedste tilbud« (»last best offer«)), med henblik på at bilægge tvisten på en bindende måde. Skattemyndighederne bør træffe en endelig bindende afgørelse med henvisning til udtalelsen fra et rådgivende udvalg eller et udvalg for alternativ tvistbilæggelse.

- (7) Den forbedrede tvistbilæggelsesmekanisme bør bygge på eksisterende systemer i Unionen, herunder EU-voldgiftskonventionen. Dette direktiv bør imidlertid have et større anvendelsesområde end EU-voldgiftskonventionen, som er begrænset til at omfatte tvister om afregningspriser og tildeling af overskud til faste driftssteder. Dette direktiv bør finde anvendelse på alle skattesubjekter, som skal svare skat af indkomst og kapital, der er dækket af bilaterale skatteaftaler og EU-voldgiftskonventionen. Samtidig bør den administrative byrde i forbindelse med anvendelsen af tvistbilæggelsesproceduren være mindre for fysiske personer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Desuden bør tvistbilæggelsesfasen styrkes. Det er navnlig nødvendigt at fastsætte en tidsfrist for varigheden af procedurerne til bilæggelse af tvister om dobbeltbeskatning og at fastsætte vilkår og betingelser for tvistbilæggelsesproceduren for skattesubjekterne.
- (8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.
- (9) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv søger navnlig at sikre fuld respekt for retten til en retfærdig rettergang og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.
- (10) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre en effektiv og virkningsfuld procedure til bilæggelse af tvister inden for rammerne af et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (11) Kommissionen bør gennemgå anvendelsen af dette direktiv efter en periode på fem år, og medlemsstaterne bør bistå Kommissionen ved at fremlægge relevant input til støtte for denne gennemgang —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

*Artikel 1***Genstand og anvendelsesområde**

Dette direktiv fastsætter regler for en mekanisme til bilæggelse af tvister mellem medlemsstater, når disse tvister opstår i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af aftaler og konventioner, der indeholder bestemmelser om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og, hvis det er relevant, kapital. Det fastsætter også rettighederne og pligterne for de berørte personer, når sådanne tvister opstår. I dette direktiv benævnes det forhold, der giver anledning til sådanne tvister, et »tvistspørgsmål«.

*Artikel 2***Definitioner**

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »**kompetent myndighed**«: den myndighed i en medlemsstat, der er blevet udpeget som sådan af den berørte medlemsstat
- b) »**kompetent domstol**«: den domstol, den ret eller et andet organ i en medlemsstat, der er blevet udpeget som sådan af den berørte medlemsstat
- c) »**dobbeltbeskatning**«: pålægges af de skatter, der er omfattet af en aftale eller konvention som omhandlet i artikel 1 mellem to eller flere medlemsstater, med hensyn til samme skattepligtige indkomst eller kapital, når dette giver anledning til enten i) yderligere beskatning, ii) øget skattetilsvær eller iii) annulation eller nedsættelse af tab, som vil kunne modregnes i det skattepligtige overskud
- d) »**berørt person**«: enhver person, herunder en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, og hvis beskatning berøres direkte af et tvistspørgsmål.

2. Ethvert udtryk, der ikke er defineret i dette direktiv, har, medmindre andet følger af sammenhængen den betydning, som det har på det pågældende tidspunkt i henhold til den relevante aftale eller konvention, der er omhandlet i artikel 1, på datoen for modtagelsen af den første meddelelse om det forhold, der giver eller vil give anledning til et tvistspørgsmål. Et udefineret udtryk, der ikke er defineret i den pågældende aftale eller konvention, har den betydning, som det har på det pågældende tidspunkt i henhold til den pågældende medlemsstats ret, for så vidt angår de skatter, der er omfattet af den nævnte aftale eller konvention, idet enhver betydning i henhold til gældende skattelovgivning i den pågældende medlemsstat har forrang frem for en betydning, der gives udtrykket i henhold til anden lovgivning i den pågældende medlemsstat.

*Artikel 3***Klagemulighed**

1. Enhver berørt person har ret til at indgive en klage vedrørende et tvistspørgsmål til hver af de kompetente myndigheder i hver af de berørte medlemsstater med anmodning om løsning heraf. Klagen indgives senest tre år efter modtagelsen af den første meddelelse om det forhold, der giver eller vil give anledning til et tvistspørgsmål, uanset om den pågældende person anvender

retsmidlerne, der er tilgængelige i henhold til den nationale ret i de berørte medlemsstater. Den berørte person indgiver klagen med de samme oplysninger samtidigt til hver kompetent myndighed og angiver i klagen, hvilke andre medlemsstater der er berørt. Den berørte person sikrer, at hver berørt medlemsstat modtager klagen på mindst et af følgende sprog:

- a) ét af den pågældende medlemsstats officielle sprog i henhold til national ret eller
- b) et hvilket som helst andet sprog, som den pågældende medlemsstat accepterer til dette formål.

2. Hver kompetent myndighed bekræfter modtagelsen af klagen senest to måneder efter at have modtaget den. Hver kompetent myndighed underretter desuden de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater om modtagelsen af klagen senest to måneder efter at have modtaget den. De kompetente myndigheder underretter på dette tidspunkt også hinanden om, hvilket eller hvilke sprog de har til hensigt at anvende i deres kommunikation under de relevante procedurer.

3. Klagen kan kun imødekommes, hvis den berørte person, der indgiver klagen, som et første skridt giver de kompetente myndigheder i hver af de berørte medlemsstater følgende oplysninger:

- a) navn(e), adresse(r), skatteidentifikationsnummer og andre oplysninger, der er nødvendige for at identificere den eller de berørte personer, der har indgivet klagen til de kompetente myndigheder, og enhver anden berørt person
- b) de relevante skatteperioder
- c) detaljerede oplysninger om sagens relevante forhold og omstændigheder (herunder detaljerede oplysninger om transaktionens struktur og om forholdet mellem den berørte person og de øvrige parter i de relevante transaktioner samt forhold, der er fastlagt i god tro i en gensidig bindende aftale mellem den berørte person og skattemyndigheden, hvis det er relevant) og mere specifikt arten af og datoen for de forhold, der giver anledning til tvistsspørgsmålet (herunder, hvis det er relevant, detaljerede oplysninger om den samme indkomst, der modtages i den anden medlemsstat, og om medtagelse af den pågældende indkomst i den skattepligtige indkomst i den anden medlemsstat samt detaljerede oplysninger om skat, der er blevet eller vil blive opkrævet i forbindelse med den pågældende indkomst i den anden medlemsstat), samt de dermed forbundne beløb i de berørte medlemsstaters valutaer med en kopi af eventuel dokumentation
- d) henvisning til gældende nationale bestemmelser og aftaler eller konventioner, der er omhandlet i artikel 1. Hvis mere end en aftale eller konvention finder anvendelse, præciserer den berørte person, der indgiver klagen, hvilken aftale eller konvention der fortolkes i forbindelse med det relevante tvistsspørgsmål. Den pågældende aftale eller konvention er i forbindelse med dette direktiv den gældende aftale eller konvention
- e) følgende oplysninger fra den berørte person, der har indgivet klagen til de kompetente myndigheder, sammen med kopier af eventuel dokumentation:
 - i) en redegørelse for, hvorfor den berørte person finder, at der er tale om et tvistsspørgsmål
 - ii) detaljerede oplysninger om eventuelle klager og retstvister, der er iværksat af den berørte person med hensyn til de relevante transaktioner, og eventuelle retsafgørelser vedrørende tvistsspørgsmålet

iii) den berørte persons tilsagn om at svare så fuldstændigt og hurtigt som muligt på alle relevante anmodninger fra en kompetent myndighed og om at fremlægge dokumentation på anmodning af de kompetente myndigheder

iv) en kopi af den endelige skatteansættelsesafgørelse i form af en endelig skatteansættelsesmeddelelse, rapporter om skatterevision eller andre tilsvarende dokumenter, der giver anledning til tvistspørgsmålet, og en kopi af alle andre dokumenter, der er udstedt af skattemyndighederne med hensyn til tvistspørgsmålet, hvis det er relevant

v) oplysninger om enhver klage, som den berørte person har indgivet i henhold til en anden gensidig aftaleprocedure eller tvistbilæggelsesprocedure som defineret i artikel 16,5, og den berørte persons udtrykkelige tilsagn om i givet fald at ville overholde bestemmelserne i artikel 16,5

f) alle specifikke supplerende oplysninger, som de kompetente myndigheder anmoder om, og som anses for nødvendige for at foretage en materiel prøvelse af den pågældende sag.

4. De kompetente myndigheder i hver af de berørte medlemsstater kan anmode om de oplysninger, der er omhandlet i 3, litra f), inden for tre måneder fra modtagelse af klagen. Yderligere anmodninger om oplysninger kan fremsættes under den gensidige aftaleprocedure, jf. artikel 4, hvis de kompetente myndigheder anser det for nødvendigt. National lovgivning om informationsbeskyttelse og beskyttelse af handels-, forretnings-, industri- eller erhvervshemmeligheder eller handelsprocedurer finder anvendelse.

En berørt person, der modtager en anmodning i henhold til 3, litra f), afgiver svar senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen. En kopi af dette svar sendes også samtidig til de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater.

5. De kompetente myndigheder i hver af de berørte medlemsstater træffer afgørelse om, hvorvidt klagen skal imødekommes eller afvises senest seks måneder efter klagens modtagelse eller senest seks måneder efter modtagelsen af de i 3, litra f), nævnte oplysninger, alt efter hvilken dato der er den seneste. De kompetente myndigheder underretter straks den berørte person og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om deres afgørelse.

En kompetent myndighed kan inden for fristen på seks måneder efter modtagelsen af en klage eller inden for seks måneder efter modtagelsen af de i 3, litra f), nævnte oplysninger, alt efter hvilken dato der er den seneste, beslutte at løse tvistspørgsmålet ensidigt uden at inddrage de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. I så fald giver den relevante kompetente myndighed straks meddelelse til den berørte person og de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, hvorefter procedurerne i henhold til dette direktiv bringes til ophør.

6. Hvis en berørt person ønsker at trække en klage tilbage, indgives en skriftlig meddelelse om tilbagetrækning samtidigt til alle kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. En sådan meddelelse bringer alle procedurer i henhold til dette direktiv til ophør med omgående virkning. Kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der modtager en sådan meddelelse, underretter straks de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om, at de pågældende procedurer er bragt til ophør.

Hvis et tvistspørgsmål af en eller anden grund ophører med at eksistere, bringes alle procedurer i henhold til dette direktiv til ophør med omgående virkning, og de kompetente myndigheder i de

berørte medlemsstater underretter straks den berørte person om denne situation og om de generelle grunde hertil.

Artikel 4

Gensidig aftaleprocedure

1. Hvis de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater imødekommer en klage, bestræber de sig på at løse tvistspørgsmålet gennem en gensidig aftale inden for to år fra den seneste meddelelse om en afgørelse fra en af medlemsstaterne om at imødekomme klagen.

Den periode på to år, der er omhandlet i første afsnit, kan forlænges med op til et år efter anmodning fra en kompetent myndighed i en berørt medlemsstat til alle de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, hvis den anmodende kompetente myndighed angiver en skriftlig begrundelse.

2. Når medlemsstaternes kompetente myndigheder er nået til enighed om, hvordan tvistspørgsmålet skal løses inden for den i1 fastsatte periode, giver de kompetente myndigheder i hver af de berørte medlemsstater straks meddelelse herom til den berørte person i form af en afgørelse, som er bindende for myndigheden og kan fuldbyrdes af den berørte person, forudsat at vedkommende accepterer afgørelsen og giver afkald på retten til at benytte nogen andre retsmidler, hvis det er relevant. Hvis der allerede er indledt procedurer i forbindelse med sådanne andre retsmidler, bliver afgørelsen kun bindende og kan fuldbyrdes, når den berørte person godtgør over for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, at der er taget skridt til at bringe disse procedurer til ophør. En sådan godtgørelse skal ske senest 60 dage efter den dato, hvor den pågældende afgørelse blev meddelt den berørte person. Afgørelsen gennemføres derefter straks uanset eventuelle tidsfrister, der er fastsat i de berørte medlemsstaters nationale ret.

3. Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder ikke er nået til enighed om, hvordan tvistspørgsmålet skal løses inden for den i1 fastsatte periode, oplyser de kompetente medlemsstater i hver af de berørte medlemsstater den berørte person om de generelle grunde hertil.

Artikel 5

Den kompetente myndigheds afgørelse om klagen

1. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat kan træffe afgørelse om at afvise en klage inden for den periode, der er fastsat i artikel 3,5, hvis

- a) klagen mangler de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 3,3 (herunder eventuelle oplysninger i artikel 3,3, litra f), som ikke blev indgivet inden for den frist, der er fastsat i artikel 3,4)
- b) der ikke er noget tvistspørgsmål, eller
- c) klagen ikke er blevet indgivet inden fristen på tre år, som er fastsat i artikel 3,1.

Når den berørte person underrettes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3,5, skal den kompetente myndighed anføre de generelle grunde til sin afvisning.

2. Hvis en kompetent myndighed i en berørt medlemsstat ikke har truffet afgørelse om klagen inden for den frist, der er fastsat i artikel 3,5, anses klagen for imødekommet af den pågældende kompetente myndighed.

3. Den berørte person har ret til at påklage afgørelsen truffet af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, hvis alle de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater har afvist klagen. En berørt person, der udøver denne ret til at påklage afgørelsen, kan ikke fremsætte en anmodning i henhold til artikel 6,1, litra a)

- a) så længe afgørelsen stadig er under påklage i henhold til den berørte medlemsstats lovgivning
- b) hvis afgørelsen om afvisning stadig kan påklages yderligere i henhold til klageproceduren i de berørte medlemsstater, eller
- c) når en afgørelse om afvisning er blevet stadfæstet ved klageproceduren i litra a), men det ikke er muligt at fravige afgørelsen fra den relevante domstol eller andre judicielle myndigheder i nogen af de berørte medlemsstater.

Hvis der er gjort brug af retten til at påklage afgørelsen, finder afgørelsen fra den relevante domstol eller anden judiciel myndighed anvendelse i forbindelse med artikel 6,1, litra a).

Artikel 6

Tvistbilæggelse ved det rådgivende udvalg

1. Efter en anmodning fra den berørte person til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater nedsættes et rådgivende udvalg (et »rådgivende udvalg«) af de pågældende kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 8, hvis:

- a) den klage, som den pågældende berørte person har indgivet, blev afvist i henhold til artikel 5,1, af mindst én, men ikke alle de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, eller
- b) hvis de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater har imødekommet den klage, som den berørte person har indgivet, men det ikke er lykkedes dem at nå til enighed om at løse tvistsspørgsmålet ved gensidig aftale inden for den frist, der er fastsat i artikel 4,1.

Den berørte person kan kun fremsætte en sådan anmodning, forudsat at en afvisning, jf. artikel 5,1, ikke kan påklages, ikke er under påklage, eller den berørte person formelt har givet afkald på sin ret til at påklage afgørelsen i henhold til gældende nationale bestemmelser. Anmodningen skal indeholde en erklæring herom.

Den berørte person skal fremsætte anmodningen om nedsættelse af et rådgivende udvalg skriftligt senest 50 dage efter at have modtaget meddelelsen i henhold til artikel 3,5, eller artikel 4,3, eller 50 dage efter datoen for den relevante domstols eller judicielle myndigheds afsigelse af afgørelsen i henhold til artikel 5,3, alt efter omstændighederne. Det rådgivende udvalg nedsættes senest 120 dage efter modtagelsen af den pågældende anmodning, og formanden underretter, når det er nedsat, straks den berørte person herom.

2. Det rådgivende udvalg, der er nedsat i det i1, litra a), nævnte tilfælde, vedtager senest seks måneder efter den dato, hvor det blev nedsat, en afgørelse om, hvorvidt klagen kan imødekommes. Det meddeler sin afgørelse til de kompetente myndigheder senest 30 dage efter vedtagelsen heraf.

Hvis det rådgivende udvalg har bekræftet, at alle krav i artikel 3 er opfyldt, indledes den gensidige aftaleprocedure, jf. artikel 4, efter anmodning af en af de kompetente myndigheder. Den berørte kompetente myndighed giver det rådgivende udvalg, de øvrige berørte kompetente myndigheder og

den berørte person meddelelse om denne anmodning. Den periode, som er fastsat i artikel 4,1, starter fra datoen for meddelelsen af det rådgivende udvalgs afgørelse om, hvorvidt klagen imødekommes.

Såfremt ingen af de kompetente myndigheder inden for 60 dage efter datoen for meddelelsen om det rådgivende udvalgs afgørelse har anmodet om, at der indledes en gensidig aftaleprocedure, afgiver det rådgivende udvalg udtalelse om, hvordan tvistsspørgsmålet skal løses, jf. artikel 14,1. I så fald anses det rådgivende udvalg med henblik på artikel 14,1, for at være nedsat på den dato, hvor perioden på 60 dage er udløbet.

3. I tilfældet i1, første afsnit, litra b), afgiver det rådgivende udvalg udtalelse om, hvordan tvistsspørgsmålet skal løses i overensstemmelse med artikel 14,1.

Artikel 7

Udpegning foretaget af kompetente domstole eller et nationalt udpegningsorgan

1. Hvis et rådgivende udvalg ikke nedsættes inden for den periode, der er fastsat i artikel 6,1, sørger medlemsstaterne for, at den pågældende berørte person kan anmode en kompetent domstol eller et andet organ eller en anden person, der er udpeget i deres nationale ret til at varetage en sådan funktion (nationalt udpegningsorgan), om at nedsætte det rådgivende udvalg.

Hvis den kompetente myndighed i en medlemsstat ikke har udpeget mindst én uafhængig, højt estimeret person og dennes stedfortræder, kan den berørte person anmode den kompetente domstol eller det nationale udpegningsorgan i den pågældende medlemsstat om at udpege en uafhængig, højt estimeret person og dennes stedfortræder fra den liste, der er omhandlet i artikel 9.

Hvis de kompetente myndigheder i alle de berørte medlemsstater ikke har udpeget mindst én uafhængig person og dennes stedfortræder, kan den berørte person anmode de kompetente domstole eller det nationale udpegningsorgan i hver medlemsstat om at udpege de to uafhængige, højt estimerede personer fra den liste, der er omhandlet i artikel 9. Disse uafhængige, højt estimerede personer udpeger formanden ved lodtrækning fra listen over uafhængige personer, jf. artikel 8,3.

Hvis mere end én berørt person er part i proceduren, indgiver de deres domstolsindbringelse om udpegning af uafhængige, højt estimerede personer og disses stedfortrædere til hver af de respektive medlemsstater, hvor de er hjemmehørende, og hvis kun én berørt person er part i proceduren, indgiver vedkommende domstolsindbringelsen til den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder ikke har udpeget mindst én uafhængig, højt estimeret person og en stedfortræder.

2. Udpegningen af de uafhængige personer og deres stedfortrædere i henhold til 1 indbringes først for en kompetent domstol i en medlemsstat eller et nationalt udpegningsorgan efter udløbet af den 120-dages periode, der er omhandlet i artikel 6,1, og senest 30 dage efter denne periodes udløb.

3. Den kompetente domstol eller det nationale udpegningsorgan vedtager en afgørelse i henhold til 1 og giver ansøgeren meddelelse herom. Den procedure, der finder anvendelse, når den kompetente domstol udpeger de uafhængige personer, hvis medlemsstaterne ikke har gjort det, er den samme procedure som i henhold til de nationale bestemmelser om civil og handelsmæssig voldgift, der finder anvendelse, når domstole eller nationale udpegningsorganer udpeger voldgiftsmænd, fordi parterne ikke kan blive enige herom. Medlemsstatens kompetente domstol eller nationale udpegningsorgan underretter den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, som på sin side straks underretter de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater. Den kompetente myndighed i den

medlemsstat, som oprindeligt havde undladt at udpege en uafhængig, højt estimeret person og dennes stedfortræder, har ret til at påklage domstolens eller det nationale udpegningsorgans afgørelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at den kompetente myndighed har ret til at gøre dette i henhold til national ret. Såfremt klagen afvises, har klageren ret til at påklage domstolens afgørelse i overensstemmelse med de nationale procesretlige bestemmelser.

Artikel 8

Det rådgivende udvalg

1. Det i artikel 6 omhandlede rådgivende udvalg består af:
 - a) en formand
 - b) en repræsentant for hver berørt kompetent myndighed. Hvis de kompetente myndigheder er enige, kan antallet af sådanne repræsentanter øges til to for hver kompetent myndighed
 - c) en uafhængig, højt estimeret person, som udpeges af hver af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder fra listen, der er omhandlet i artikel 9. Hvis de kompetente myndigheder er enige herom, kan antallet af sådanne udpegede personer øges til to for hver kompetent myndighed.
2. Reglerne for udpegning af de uafhængige, højt estimerede personer aftales mellem de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. Efter at de uafhængige, højt estimerede personer er udpeget, udpeges en stedfortræder for hver af dem i overensstemmelse med reglerne for udpegning af uafhængige personer for de tilfælde, hvor de uafhængige personer er forhindret i at udføre deres hverv.
3. Hvis der ikke er aftalt regler for udpegning af uafhængige, højt estimerede personer i overensstemmelse med 2, udpeges de pågældende personer ved lodtrækning.
4. Medmindre de uafhængige, højt estimerede personer er blevet udpeget af den kompetente domstol eller det nationale udpegningsorgan i overensstemmelse med artikel 7,1, kan den kompetente myndighed i de berørte medlemsstater gøre indsigelse mod udpegningen af en specifik uafhængig, højt estimeret person af grunde, som de berørte kompetente myndigheder på forhånd er blevet enige om, eller af følgende grunde:
 - a) denne person tilhører eller arbejder på vegne af en af de berørte skattemyndigheder eller har befundet sig i en sådan situation i løbet af de foregående tre år
 - b) denne person besidder eller har besiddet væsentlige interesser eller stemmerettigheder i eller er eller på et tidspunkt i løbet af de sidste fem år inden datoen for udpegningen har været ansat hos eller rådgiver for nogen af de pågældende berørte personer
 - c) denne person ikke giver tilstrækkelig garanti for upartiskhed ved afgørelsen af den eller de forelagte tvister
 - d) denne person er ansat hos en virksomhed, der yder skatterådgivning, eller på anden måde yder skatterådgivning på erhvervsmæssigt grundlag eller har befundet sig i en sådan situation i løbet af en periode på mindst tre år forud for datoen for sin udpegning.
5. En kompetent myndighed i en berørt medlemsstat kan anmode om, at en uafhængig, højt estimeret person, som er udpeget i overensstemmelse med 2 eller 3, eller dennes stedfortræder videregiver oplysninger om alle interesser, forbindelser eller andre spørgsmål, der vil kunne påvirke den

pågældende persons uafhængighed eller upartiskhed, eller som med rimelighed kan give indtryk af forudindtagethed under procedurerne.

I en periode på 12 måneder efter afgivelse af det rådgivende udvalgs udtalelse må en uafhængig, højt estimeret person, som indgår i det rådgivende udvalg, ikke befinde sig i en situation, der ville have givet anledning til, at en kompetent myndighed ville gøre indsigelse mod dennes udpegning, jf. dette stykke, hvis denne havde befundet sig i den pågældende situation på tidspunktet for udpegning til det pågældende rådgivende udvalg.

6. Repræsentanterne for de kompetente myndigheder og de uafhængige, højt estimerede personer, som er udpeget i overensstemmelse med 1, vælger en formand fra den i artikel 9 omhandlede liste. Medmindre andet aftales af de pågældende repræsentanter for hver kompetent myndighed og de uafhængige, højt estimerede personer, skal formanden være en dommer.

Artikel 9

Listen over uafhængige, højt estimerede personer

1. Listen over uafhængige, højt estimerede personer består af alle de uafhængige, højt estimerede personer, som medlemsstaterne har udpeget. Til dette formål udpeger hver medlemsstat mindst tre fysiske personer, der er kompetente og uafhængige, og som kan handle med upartiskhed og integritet.
2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen navnene på de uafhængige, højt estimerede personer, som den har udpeget. Hver medlemsstat giver desuden Kommissionen fuldstændige og ajourførte oplysninger om disse personers faglige og akademiske baggrund, deres kompetencer, deres sagkundskab og de interessekonflikter, de måtte have. Medlemsstaterne kan i meddelelsen specificere, hvilke af de udpegede personer der kan udpeges som formand.
3. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver ændring af listen over uafhængige personer.

Hver medlemsstat indfører procedurer for at fjerne enhver person, som den har udpeget, fra listen over uafhængige, højt estimerede personer, hvis den pågældende person ophører med at være uafhængig.

Hvis en medlemsstat under hensyntagen til denne artikels relevante bestemmelser har rimelig grund til at gøre indsigelse mod, at en uafhængig, højt estimeret person forbliver på ovennævnte liste på grund af manglende uafhængighed, underretter den Kommissionen og leverer passende dokumentation til støtte for sin betænkelighed. Kommissionen underretter derefter den medlemsstat, der udpegede denne person, om indsigelsen og om dokumentationen. Sidstnævnte medlemsstat tager på grundlag af denne indsigelse og dokumentationen inden seks måneder de nødvendige skridt til at efterforske klagen og træffe afgørelse om, hvorvidt den pågældende person skal forblive på eller fjernes fra listen. Medlemsstaten underretter derefter straks Kommissionen herom.

Artikel 10

Udvalget for alternativ tvistbilæggelse

1. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater kan beslutte i stedet for det rådgivende udvalg at nedsætte et udvalg for alternativ tvistbilæggelse (et »udvalg for alternativ tvistbilæggelse«), der skal afgive udtalelse om, hvordan tvistspørgsmålet skal løses, jf. artikel 14. De kompetente

myndigheder i medlemsstaterne kan også aftale at nedsætte et udvalg for alternativ tvistbilæggelse i form af et udvalg med permanent karakter (et »stående udvalg«).

2. Med undtagelse af reglerne om medlemmernes uafhængighed, jf. artikel 8,4 og 5, kan udvalget for alternativ tvistbilæggelse med hensyn til sin sammensætning og form afvige fra det rådgivende udvalg.

Et udvalg for alternativ tvistbilæggelse kan, hvis det er relevant, benytte sig af enhver tvistbilæggelsesprocedure eller -metode til at bilægge tvisten på en bindende måde. Som et alternativ til den type tvistbilæggelsesprocedure, som det rådgivende udvalg benytter sig af i henhold til artikel 8, dvs. proceduren med en uafhængig udtalelse, kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til denne artikel beslutte, at udvalget for alternativ tvistbilæggelse skal anvende en anden type tvistbilæggelsesprocedure, herunder en voldgiftsprocedure med et »endeligt tilbud« (»final offer«) (også kendt som voldgift med »sidste, bedste tilbud« (»last best offer«)).

3. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater fastlægger reglerne for udvalgets funktion i henhold til artikel 11.

4. Artikel 12 og 13 finder anvendelse på udvalget for alternativ tvistbilæggelse, medmindre andet er fastsat i reglerne for udvalgets funktion som omhandlet i artikel 11.

Artikel 11

Regler for udvalgets funktion

1. Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater inden for perioden på 120 dage som fastsat i artikel 6,1, giver den berørte person meddelelse om følgende:

- a) reglerne for det rådgivende udvalgs eller for udvalget for alternativ tvistbilæggelses funktion
- b) datoen, som udtalelsen om løsningen af tvistsspørgsmålet skal være vedtaget inden
- c) angivelse af eventuelle gældende retlige bestemmelser i medlemsstaternes nationale ret og eventuelle gældende aftaler eller konventioner.

2. Reglerne for udvalgets funktion undertegnes af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er parter i tvisten.

Reglerne for udvalgets funktion skal navnlig indeholde:

- a) en beskrivelse af og kendetegnene ved tvistsspørgsmålet
- b) det kommissorium, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne når til enighed om, med hensyn til de retlige og faktuelle spørgsmål, der skal løses
- c) tvistbilæggelsesudvalgets form, der er enten et rådgivende udvalg eller et udvalg for alternativ tvistbilæggelse, samt typen af alternativ tvistbilæggelsesprocedure, hvis proceduren afviger fra den uafhængige udtalelse, som et rådgivende udvalg benytter sig af
- d) tidsrammen for tvistbilæggelsesproceduren

- e) sammensætningen af det rådgivende udvalg eller af udvalget for alternativ tvistbilæggelse (herunder medlemmernes nummer og navne, nærmere oplysninger om deres kompetence og kvalifikationer samt oplysninger om medlemmernes interessekonflikter)
- f) reglerne om den eller de berørte personers og tredjeparters deltagelse i proceduren, udveksling af skriftlige bemærkninger, oplysninger og dokumentation, omkostninger, typen af tvistbilæggelsesprocedure, der skal anvendes, og ethvert andet relevant proceduremæssigt eller organisatorisk aspekt
- g) de logistiske ordninger for det rådgivende udvalgs procedurer og afgivelsen af dets udtalelse.

Hvis et rådgivende udvalg nedsættes med henblik på at afgive udtalelse i henhold til artikel 6,1, første afsnit, litra a), fastlægges alene oplysningerne i artikel 11,2, andet afsnit, litra a), d), e) og f), i reglerne for udvalgets funktion.

3. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter standardregler for udvalgets funktion på grundlag af bestemmelserne i denne artikels 2, andet afsnit. Disse standardregler for udvalgets funktion finder anvendelse, hvis reglerne for udvalgets funktion er mangelfulde eller ikke er blevet meddelt den berørte person. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 20,2.

4. Hvis de kompetente myndigheder ikke har meddelt reglerne for udvalgets funktion til den berørte person i overensstemmelse med 1 og 2, færdiggør de uafhængige, højt estimerede personer og formanden reglerne for udvalgets funktion på grundlag af standardformularen i 3 og sender dem til den berørte person inden for to uger fra datoen for nedsættelse af det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse. Hvis de uafhængige personer og formanden ikke er blevet enige om reglerne for udvalgets funktion eller ikke har givet den berørte person meddelelse herom, kan den eller de berørte personer indbringe sagen for den kompetente domstol i en af de pågældende medlemsstater med henblik på at opnå en kendelse om gennemførelse af reglerne for udvalgets funktion.

Artikel 12

Omkostninger ved proceduren

1. Med forbehold af 2, og medmindre de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater har aftalt andet, fordeles følgende omkostninger ligeligt mellem medlemsstaterne:

- a) de uafhængige, højt estimerede personers udgifter, som er et beløb svarende til gennemsnittet af det sædvanlige beløb, der godtgøres højtstående embedsmænd i de berørte medlemsstater, og
- b) de uafhængige personers honorar, hvis det er relevant, som begrænses til 1 000 EUR pr. person pr. dag, hvor det rådgivende udvalg eller i udvalget for alternativ tvistbilæggelse mødes.

Den berørte persons omkostninger afholdes ikke af medlemsstaterne.

2. Hvis den berørte person har indgivet

- a) en meddelelse om tilbagetrækning, jf. artikel 3,6, eller

b) en anmodning i henhold til bestemmelserne i artikel 6,1, efter en afvisning i henhold til artikel 5,1, og det rådgivende udvalg har besluttet, at de relevante kompetente myndigheder med rette har afvist klagen,

og hvis de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater er enige, afholdes alle de omkostninger, der er omhandlet i 1, litra a) og b), af den berørte person.

Artikel 13

Oplysninger, dokumentation og høringer

1. Med henblik på proceduren i artikel 6 kan den eller de berørte personer, hvis de kompetente myndigheder i medlemsstaterne accepterer dette, indgive enhver oplysning, enhver dokumentation eller ethvert dokument, der kan være relevant for afgørelsen, til det rådgivende udvalg eller til udvalget for alternativ tvistbilæggelse. Den eller de berørte personer og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater fremlægger enhver oplysning, enhver dokumentation eller ethvert dokument på anmodning af det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse. Disse kompetente myndigheder kan dog afvise at forelægge oplysninger for det rådgivende udvalg i følgende tilfælde:

- a) indhentningen af oplysningerne kræver administrative foranstaltninger, som er i strid med national ret
- b) oplysningerne kan ikke indhentes i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret
- c) oplysningerne vedrører handels-, forretnings-, industri- eller erhvervshemmeligheder eller handelsprocedurer
- d) videregivelsen af oplysningerne er i strid med grundlæggende retsprincipper.

2. Berørte personer kan på deres anmodning og med samtykke fra de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater give møde eller lade sig repræsentere for et rådgivende udvalg eller et udvalg for alternativ tvistbilæggelse. Berørte personer skal på anmodning herom give møde eller lade sig repræsentere for det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse.

3. De uafhængige, højt estimerede personer eller ethvert andet medlem er underlagt tavshedspligt i henhold til hver af de berørte medlemsstaters nationale lovgivning, for så vidt angår oplysninger, de måtte blive bekendt med i deres egenskab af medlemmer af et rådgivende udvalg eller udvalg for alternativ tvistbilæggelse. Berørte personer og i givet fald deres repræsentanter skal behandle alle oplysninger (herunder viden om dokumenter), som de bliver bekendt med under sådanne procedurer, som hemmelige. Den berørte person og dennes repræsentant skal afgive en erklæring herom til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, når der anmodes herom under proceduren. Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner for eventuelle brud på tavshedspligten.

Artikel 14

Udtalelsen fra det rådgivende udvalg eller fra udvalget for alternativ tvistbilæggelse

1. Et rådgivende udvalg eller et udvalg for alternativ tvistbilæggelse afgiver senest seks måneder efter den dato, hvor det blev nedsat, udtalelse til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. Hvis det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse anser

tvistsspørgsmålet for at være af en sådan karakter, at det vil kræve mere end seks måneder at afgive en udtalelse, kan denne periode forlænges med tre måneder. Det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse underretter de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og de berørte personer om en sådan forlængelse.

2. Det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse udarbejder sin udtalelse på grundlag af bestemmelserne i den gældende aftale eller konvention, der er omhandlet i artikel 1, og de gældende nationale regler.

3. Det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse vedtager sin udtalelse ved simpelt flertal blandt dets medlemmer. Hvis der ikke kan opnås flertal, afgør formandens stemme den endelige udtalelse. Formanden meddeler udtalelsen fra det rådgivende udvalg eller fra udvalget for alternativ tvistbilæggelse til de kompetente myndigheder.

Artikel 15

Endelig afgørelse

1. De pågældende kompetente myndigheder når senest seks måneder efter meddelelse af udtalelsen fra det rådgivende udvalg eller fra udvalget for alternativ tvistbilæggelse til enighed om, hvordan tvistsspørgsmålet skal løses.

2. De kompetente myndigheder kan træffe en afgørelse, som afviger fra udtalelsen fra det rådgivende udvalg eller fra udvalget for alternativ tvistbilæggelse. Hvis de ikke kan nå til enighed om, hvordan tvistsspørgsmålet skal løses, er de dog bundet af udvalgets udtalelse.

3. Hver medlemsstat sørger for, at dens kompetent myndighed straks meddeler den berørte person den endelige afgørelse om tvistsspørgsmålets løsning. Meddeles den endelige afgørelse ikke inden for en frist på 30 dage, efter afgørelsen er truffet, kan den berørte person indgive klage i den medlemsstat, hvor vedkommende er hjemmehørende, i overensstemmelse med de gældende nationale regler med henblik på at opnå den endelige afgørelse.

4. Den endelige afgørelse er bindende for de berørte medlemsstater og danner ikke præcedens. Den endelige afgørelse gennemføres, forudsat at den eller de berørte personer accepterer den endelige afgørelse og giver afkald på retten til at benytte nationale retsmidler inden for 60 dage fra den dato, hvor den endelige afgørelse blev meddelt, hvis det er relevant.

Medmindre den relevante domstol eller anden judiciel myndighed i en berørt medlemsstat i henhold til deres gældende nationale regler om retsmidler og ved anvendelse af betingelserne i artikel 8 afgør, at der er mangel på uafhængighed, gennemføres den endelige afgørelse efter national ret i de berørte medlemsstater, der som følge af den endelige afgørelse tilpasser deres beskatning uden hensyn til eventuelle tidsfrister i den nationale ret. Hvis den endelige afgørelse ikke er blevet gennemført, kan den berørte person indbringe sagen for den kompetente domstol i den medlemsstat, som ikke har gennemført den endelige afgørelse, med henblik på at håndhæve gennemførelsen heraf.

Artikel 16

Samspil med nationale procedurer og undtagelser

1. Det forhold, at en medlemsstats foranstaltning, der har givet anledning til et tvistsspørgsmål, er blevet endelig i henhold til national ret, forhindrer ikke de berørte personer i at anvende de procedurer, der er fastsat i dette direktiv.
2. Indbringelse af en tvist for den gensidige aftaleprocedure eller for tvistbilæggelsesproceduren i henhold til henholdsvis artikel 4 og 6 forhindrer ikke en medlemsstat i at indlede eller videreføre retslige procedurer eller procedurer i forbindelse med administrative og strafferetlige sanktioner i relation til de samme forhold.
3. Berørte personer kan benytte de retsmidler, der er til rådighed i henhold til national ret i de berørte medlemsstater. Når den berørte person har indledt procedurer for at benytte et sådant retsmiddel, begynder de frister, der er omhandlet i henholdsvis artikel 3,5, og artikel 4,1, imidlertid fra den dato, hvor den retsafgørelse, som er afsagt under de pågældende procedurer, er blevet endelig, eller hvor de pågældende procedurer på anden måde er endeligt afsluttet, eller hvor procedurerne er blevet suspenderet.
4. Såfremt den relevante domstol eller anden judiciel myndighed i en medlemsstat har truffet afgørelse om et tvistsspørgsmål, og denne medlemsstat i henhold til sin nationale ret ikke kan fravige afgørelsen, kan denne medlemsstat fastsætte følgende:
 - a) inden de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater er nået til enighed efter den gensidige aftaleprocedure i henhold til artikel 4 om dette tvistsspørgsmål, underretter den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om afgørelsen fra den relevante domstol eller anden judiciel myndighed, og om at denne procedure skal afsluttes på datoen for denne meddelelse
 - b) inden den berørte person har indgivet en anmodning i henhold til artikel 6,1, finder bestemmelserne i artikel 6,1, ikke anvendelse, hvis tvistsspørgsmålet forbliver uafgjort under hele den gensidige aftaleprocedure i henhold til artikel 4, i hvilket tilfælde den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat skal underrette de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om virkningerne af afgørelsen fra den relevante domstol eller anden judiciel myndighed
 - c) tvistbilæggelsesproceduren i artikel 6 skal afsluttes, hvis afgørelsen fra den relevante domstol eller anden judiciel myndighed blev truffet, efter at en berørt person har indgivet en anmodning i henhold til artikel 6,1, men inden det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse har afgivet sin udtalelse til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 14, i hvilket tilfælde den kompetente myndighed i den pågældende relevante medlemsstat skal underrette de øvrige kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater og det rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse om virkningerne af afgørelsen fra den relevante domstol eller anden judiciel myndighed.
5. Indbringes en klage efter artikel 3, ophører enhver anden igangværende gensidig aftaleprocedure eller tvistbilæggelsesprocedure under en aftale eller konvention, der fortolkes eller anvendes i forbindelse med det relevante tvistsspørgsmål. En sådan igangværende procedure vedrørende det relevante tvistsspørgsmål ophører med virkning fra datoen for de berørte medlemsstaters kompetente myndigheders første modtagelse af klagen.
6. Uanset artikel 6 kan en berørt medlemsstat nægte adgang til tvistbilæggelsesproceduren efter den samme artikel, hvis der i den medlemsstat er pålagt sanktioner i forhold til den korrigerede indkomst

eller kapital for skattesvig, forsætlig forsømmelse og grov uagtsomhed. Hvis der er indledt retslige eller administrative procedurer, der vil kunne føre til sådanne sanktioner, og disse procedurer finder sted samtidig med nogen af de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv, kan en kompetent myndighed udsætte procedurerne i henhold til dette direktiv fra den dato, hvor klagen er imødekommet, og indtil datoen for disse procedurers endelige resultat.

7. En medlemsstat kan nægte adgang til tvistbilæggelsesproceduren i henhold til artikel 6 i det enkelte tilfælde, hvis et tvistspørgsmål ikke vedrører dobbeltbeskatning. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter i så fald straks den berørte person og de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater.

Artikel 17

Særlige bestemmelser for fysiske personer og mindre virksomheder

Hvis den berørte person er enten:

- a) en fysisk person eller
- b) ikke en stor virksomhed og ikke indgår i en større koncern (begge som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU [\(5\)](#)),

kan den berørte person indgive klager, svar på en anmodning om supplerende oplysninger, tilbagetrækninger og anmodninger, jf. henholdsvis artikel 3,1, 4, og 6, og artikel 6,1, (»henvendelser«) uanset disse bestemmelser alene til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den berørte person er hjemmehørende. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat giver meddelelse til de kompetente myndigheder i alle øvrige berørte medlemsstater samtidig og senest to måneder efter modtagelse af sådanne henvendelser. Når en sådan meddelelse er givet, anses den berørte person for at have rettet henvendelsen til alle de berørte medlemsstater på datoen for den pågældende meddelelse.

I tilfælde af, at der er modtaget supplerende oplysninger i henhold til artikel 3,4, indgiver den kompetente myndighed i den medlemsstat, der modtog de supplerende oplysninger, samtidig en kopi til de kompetente myndigheder i alle øvrige berørte medlemsstater. Efter denne indgivelse anses alle berørte medlemsstater for at have modtaget disse supplerende oplysninger fra datoen for modtagelse af de pågældende oplysninger.

Artikel 18

Offentliggørelse

1. Det rådgivende udvalg og udvalget for alternativ tvistbilæggelse afgiver deres udtalelser skriftligt.
2. De kompetente myndigheder kan beslutte at offentliggøre de i artikel 15 omhandlede endelige afgørelser i deres helhed, såfremt hver af de pågældende berørte personer giver deres samtykke hertil.
3. Hvis de kompetente myndigheder eller den pågældende berørte person ikke giver deres samtykke til offentliggørelsen af den endelige afgørelse i sin helhed, offentliggør de kompetente myndigheder et sammendrag af den endelige afgørelse. Dette sammendrag skal indeholde en beskrivelse af spørgsmålet og emnet, datoen, de relevante skatteperioder, retsgrundlaget, erhvervssektoren og en

kort beskrivelse af det endelige resultat. Det skal også omfatte en beskrivelse af den anvendte voldgiftsmetode.

Inden offentliggørelsen sender de kompetente myndigheder de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til første afsnit, til den berørte person. Senest 60 dage fra modtagelse af de pågældende oplysninger kan den berørte person anmode de kompetente myndigheder om ikke at offentliggøre oplysninger, der vedrører handels-, forretnings-, industri- eller erhvervshemmeligheder eller handelsprocedurer, eller som er i strid med almindelige retsprincipper.

4. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter standardformularer for meddelelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels 2 og 3. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 20, 2.

5. De kompetente myndigheder meddeler straks Kommissionen de oplysninger, der skal offentliggøres, jf. 3.

Artikel 19

Kommissionens rolle og administrativ bistand

1. Kommissionen holder listen over de kompetente myndigheder og listen over uafhængige, højt estimerede personer som omhandlet i artikel 8, 4, ajour og gør dem tilgængelige online. Listen skal alene indeholde navnene på disse personer.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet for at pålægge sanktioner for eventuelle brud på tavshedspligten, jf. artikel 13. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

3. Kommissionen fører et centralt register, hvori de oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 18, 2 og 3, arkiveres og gøres tilgængelige online.

Artikel 20

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget om tvistbilæggelse. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 21

Gennemgang

Senest den 30. juni 2024 evaluerer Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og forelægger en rapport for Rådet. Denne rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2019. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes på alle klager, der indgives fra den 1. juli 2019 og fremefter, om tvistspørgsmål vedrørende indkomst eller kapital i et skatteår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater kan dog beslutte at anvende dette direktiv på eventuelle klager, der er indgivet før denne dato, eller på tidligere skatteår.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 10. oktober 2017.

På Rådets vegne

T. TÕNISTE

Formand

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), jf. lovbekendtgørelse nr. 111 af 21. februar 2006, foretages følgende ændringer:

Lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen)

1. Lovens *titel* affattes således:
”Lov om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union”.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

¹⁾ Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelsesregler for love, der er vedtaget inden udgangen af kalenderåret 2005.
 2) Vedrørende konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen) henvises til bilaget til lov nr. 763 af 27. november 1991. EF-voldgiftskonventionen er ændret ved konvention af 21. december 1995 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, jf. bilaget til bekendtgørelse nr. 688 af 29. juni 1999, ved protokol af 25. maj

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), som ændret ved konvention af 21. december 1995 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af konvention af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved protokol af 25. maj 1999 om ændring af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved konvention af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns,

1999 om ændring af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, jf. bilaget til lov nr. 171 af 15. marts 2000, og ved konvention af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, jf. bilaget til lov nr. 1407 af 21. december 2005.

3) § 1, stk. 1, i den her anførte affattelse har virkning fra den 1. maj 2006, jf. bekendtgørelse nr. 40 af 25. januar 2006. For så vidt angår tidligere affattelser af bestemmelsen henvises til § 1 i lov nr. 171 af 15. marts 2000, der trådte i kraft den 18. december 2004 med virkning fra den 1. november 2004, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 1253 af 7. december 2004, og § 1 i lov nr. 229 af 27. marts 1996, der trådte i kraft den 1. maj 1999, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 688 af 29. juni 1999.

4) Stk. 2 er ændret ved § 80 i lov nr. 428 af 6. juni 2005. Ændringen har virkning fra den 1. november 2005.

5) Stk. 3 er indsat ved § 7 i lov nr. 312 af 17. maj 1995. Ændringen har virkning fra den 19. maj 1995.

6) Loven trådte i kraft den 1. januar 1995, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 1023 af 13. december 1994.

Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltræden af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, ved Rådets afgørelse af 23. juni 2008 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og bestemmelser, der gennemfører Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union, EU-tidende 2017, nr. L 265, side 1.

2) Lovens § 1 trådte i kraft den 1. januar 1995, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 1023 af 13. december 1994.”

3. Før § 1 indsættes:

*”EF-voldgiftskonventionen
(ophævelse af dobbeltbeskatning i
forbindelse med*

*regulering af forbundne foretagenders
overskud)*”

§ 1. Konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, som ændret senest ved konventionen af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, gælder her i landet.

Stk. 2. ---

Stk. 3. For uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse.

Sagerne er undergivet offentlig påtale.

Stk. 4. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren.

4. § 1, stk. 1, affattes således:

”Konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, som ændret senest ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, gælder her i landet.”

5. § 1, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

6. Efter § 1 indsættes:

*”Voldgiftsdirektivet
(direktiv om
skattetvistbilæggesmekanismer)*

§ 2. Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om

skattetvistbilæggesmekanismer i Den Europæiske Union gælder her i landet.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelsen

af direktivet.

Straffebestemmelser

§ 3. For uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt en berørt skatteyder og dennes repræsentant finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Sagerne er undergivet offentlig påtale.”

§ 2

Loven træder i kraft den 30. juni 2019 og har virkning for klager, der indgives fra og med den 1. juli 2019 om tvistspørgsmål vedrørende indkomst eller kapital i et indkomstår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter.